

på destruktionsanstalter og der er problemer med skuldarsår osv. Det ses også ved, at et meget stort antal køer dør. Det vil altså sige, at man presser på for at efterkomme det, man fra landbrugets side siger er kravene fra forbrugerne om at få meget billige produkter. Man har så presset dyrene til at yde ud over de grænser, som naturen faktisk sætter.

Kl. 18.25

Derfor mener jeg og vi i Det Radikale Venstre, at det er vigtigt, at vi laver en form for knib-tangsøvelse, i hvert fald i en overgangsperiode. Vi er jo fra Det Radikale Venstres side ikke specielt glade for, at vi skal udvikle et kontrolsamfund, men vi erkender, at det i den aktuelle situation er nødvendigt, at vi også fra statens side går ind og presser yderligere på for at få fremmet en udvikling, hvor dyrevelfærden er i højsædet.

Jeg vil også gerne notere mig, at Dansk Svineproduktion nu vil gøre en større indsats for, at dyrevelfærden kommer mere i centrum. De er kommet med en række forslag til nye kontrolordninger i svineproduktionen, dels gennem egenkontrol med dyrlægeovervågning, dels ved at sætte nogle standarder på de produktioner, man har, som nogle af slagterierne allerede sætter i dag, dels gennem en aftale med Dyrlægeforeningen om, at landbruget skal gøre en særlig indsats imod skuldarsår.

Jeg synes sådan set også, det er på tide, at de gør det. Men forandringer skabes jo gennem nye krav, der bliver stillet, og ny kritik, der bliver rejst. Og vi kan jo lige så godt sige alle sammen, at denne ekstra indsats for velfærden ikke havde været politisk mulig at få igennem Folketinget, hvis ikke også pressen havde afsløret nogle af disse forfærdelige scener, som vi har set i den senere tid.

Man må sige, at landbruget generelt har måttet lægge kinder til mange øretæver og lægge ører til megen udskæld, og noget af det er altså også begrundet, men jeg er meget enig i det, som hr. Allan Niebuhr var inde på, at det ikke er alle landmænd. Og det er da specielt ikke økologiske landmænd, som i høj grad har tilrettelagt deres produktion efter, at dyrevelfærden er en del af deres måde at behandle naturen på, og der gør man det på en sådan måde, at man tilgode-ser dyrevelfærden.

Derfor er der skrappe regler i økologisk landbrug, end der er i det traditionelle landbrug. At det så yderligere også er sådan, at det øger den menneskelige velfærd, i form af at

landmænd, der har været traditionelle landmænd og så går over til at være økologer, kan berette om, hvilken glæde det er at være blevet økologisk landmand, fordi man nu kan se, at man er med naturen, og at man arbejder med naturens sammenhænge, i stedet for at man som tidligere i den traditionelle landbrugsproduktion var en, der på mange områder bekæmpede naturen og trodsede naturen.

Fra radikal side synes vi, der er mange positive intentioner i det her forslag, men vi vil også, som flere andre har været inde på, sige, at vi nu er i gang med nogle forhandlinger med familie- og forbrugerministeren, hvor vi bl.a. skal ind på de veterinære forhold, og dem vil vi selvfølgelig have afsluttet, inden vi tager endelig stilling til det her.

Vi synes også, der er nogle ting, der yderligere skal belyses, men vi vil sige, at vi er i gang med en holdningsproces, som er meget vigtig, og vi glæder os over, at den danske befolkning også er med os. Med disse bemærkninger vil jeg sige, at vi altså er åbne over for at gå videre med det på det rette tidspunkt og på det rette sted.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristen Touborg fra SF.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og tak for de mange partier, der har udtrykt enten stor sympati for forslaget eller i al fald for intentionerne i forslaget. Det gælder jo faktisk alle partier – nej, jeg skulle hilse fra Enhedslisten og sige, at de var positive over for forslaget. Så har jeg husket det.

Regeringen, regeringspartierne og ministeren fremfører jo mange gode hensigter i forbindelse med dyrevelfærd, kommer med mange tilkendegivelser om, hvad der er på vej, og hvad vi har gennemført. De har mange gode ord om det, men desværre synes jeg, der er meget lidt handling også på det her område.

Jeg synes, regeringen og regeringspartierne snakker meget og længe for at bortforklare og sige, at 20 år i gennemsnit mellem velfærdsbesøgene lige bestemt er et passende kontroltryk. Jeg synes, vi får mange forskellige vinkler på, hvorfor lige der godt må være 20 år imellem. Jeg synes umiddelbart, det er ret ulogisk, at der går så lang tid imellem.